

Kirkeministeriet. København, den 6. Marts 1924.

Journ. Nr. 3 Z 63.

Allerede i længere Tid har Ministeriet haft sin Opmærksomhed henledet paa, at de sønderjydske Kirkesøgne som Følge af, at Kirkekapitalerne, der be-
staar i tyske Reichsmark, nu kan anses for ganske værdiløse, vil faa en overor-
dentlig trykkende Kirkeskat. Dette Forhold virker saa meget mere trykkende,
som der i disse Aar er særlig betydelige Udgifter til Istandsættelse af Kirker og
Præstegaarde, ved hvilke der i Almindelighed ikke har kunnet udføres større Ar-
bejder siden Krigens Begyndelse i 1914. For de til Præsteembederne hørende Ka-
pitals Vedkommende er Tabet delvis ophævet derved, at Udgiften til Præsternes
Løn, for saa vidt den ikke kan afholdes af Embedernes Indtægter, lignes ved en
paa hele Landet udskreven Kirkeskat i Henhold til Bestemmelserne i Lønningslov
for Folkekirkens Præster af 30. Juni 1922 § 61, saaledes at alle Menigheder i
hele Landet kommer til at deltage i den ved Tabet af disse Kapitaler, der udgør
ca. 4½ Mill. Mark, fremkomne mindre Indtægt. Men der bliver dog den Udgift
tilbage for de sønderjydske Sognemenigheder, der beror paa, at Præstegaardenes
Vedligeholdelse paahviler de enkelte Menigheder, og at det netop i disse Aar vil
blive nødvendigt at ofre betydelige Summer hertil.

Værre stiller det sig for Kirkerne, idet disse for de flestes Vedkommende
nu er ganske uden Midler, saaledes at Udgiften til deres Vedligeholdelse og Drift
helt maa lignes paa den enkelte Sognemenigheds Medlemmer. Naar nu henses
til, at det næsten ved alle Kirker er nødvendigt at udføre betydelige Ar-
bejder i disse Aar som Følge af den Tilstand, hvori de fandtes ved Genfor-
eningen, har Ministeriet fundet det nødvendigt at overveje, paa hvilken Maade
der kan ydes de sønderjydske Menigheder Hjælp til at afbøde Virkningen af Tabet
af Kirkens Kapitaler. Som den lempeligste Form for en saadan Hjælp har man
tænkt sig, at der i en nærmere fastsat Aarrække, f. Eks. 10 Aar, ydes en Rente-
regulering svarende til den, der er ydet Personer i Henhold til Lov Nr. 297 af
28. Juni 1920 og Lov Nr. 705 af 22. December s. A., og som tillige er ydet Le-
gater med almenyttigt Formaal, velgørende Stiftelser og lignende. Efter de
Indberetninger, man har modtaget, udgør de Kirkerne tilhørende Kapitaler ca.
2 700 000 Mark. Hvis man imidlertid vilde lægge Kapitalernes Størrelse i 1914
til Grund, vilde Beløbet blive en Del formindsket, og man gaar ud fra, at der
til en Renteregulering i Lighed med den, der er ydet visse velgørende Stiftelser,
vilde behøves et aarligt Beløb af ca. 80 000 Kr.

Ministeriet vilde finde det ønskeligt, at Staten kom de nødlidende Kirker
til Hjælp ved, at der i 10 Aar ydes et Tilskud af 40 000 Kr. i dette Øjemed, saa-
ledes at der paa een Gang — eventuelt gennem Optagelsen af et Laan — ud-
betales Kirkerne den Kapital, der svarer til et Tilskud af ca. 2 pCt. af Kirkens
Markkapital i 10 Aar. Man skal derfor anmode det ærede Udvalg om til 3die
Behandling i Folketinget af Finanslovsforslaget for 1924—25 at ville stille føl-
gende Ændringsforslag som fremsat af undertegnede Minister:

Til § 18 A. II. B. Kirker og Kirkers Drift. Til 2.
Som et aarligt Tilskud i 10 Aar til sønderjydske Kirker..... 40 000 Kr.

JACOB APPEL.

Til Folketingets Finansudvalg.

M. Korsgaard,
Fm.

Kirkeministeriet. København, den 1. Februar 1924.

Journ. Nr. 3 Y. 2672.

Fra Bestyrelsen for „Almindeligt dansk Præstekonvent“ har Ministeriet
modtaget et Andragende, hvori anholdes om, at der maa ydes et Statstilskud
paa 1 000 Kr. til Hjælp til Afholdelse af Konventets aarlige Møder.